

க ஸ் ள வ ட் டு

Gandhi

COMPUTATIONAL ANALYSIS OF TAMIL INSCRIPTIONS

NOBORU KARASHIMA

Associate Professor of South Asian History, University of Tokyo

The importance of the computer in modern science and technology is undeniable. Even in the field of social sciences and the humanities, the advantage of the use of the computer has already been understood. For example, scholars have been using the computer in the attempt to decipher the Indus Valley script. I have myself been using it to better understand the socio-economic history of South India. The use of the computer in the social sciences and the humanities is mainly for statistical analysis. My use of the computer has been to analyse statistically the data obtained from the Tamil inscriptions of the Chola period which are large in number.

Now, the importance of the inscriptions as a source material for the study of Indian history is well understood by the people. I was glad to read in the newspapers that the Tamilnadu State Department of Archaeology has given instructions to temple authorities for the protection of inscriptions from the application of lime-wash, oil, etc., over the inscriptional surface.

In the first stage of inscriptional study, which started during the last century, primary importance was given to the date portion of inscriptions. In the second stage, attention was focussed mainly on the Prasasti, on the eulogy of the king. Through those studies, scholars reconstructed the outline of history. Then, in the third stage, scholars became aware of the importance of inscriptions as source material for the study of socio-economic conditions of the past. For example, Professors Krishnaswami Iyengar and K. A. Neelakanta Sastri started such study and this trend of study continues today.

However, the socio-economic studies that have been carried out utilising inscriptions are quite unsatisfactory for the simple reason that their mode of use of inscriptions is quite arbitrary. One scholar picks out from numerous inscriptions a few inscriptions which are favourable to his view-point, while another, taking a different stand-point, selects inscriptions favourable to his own view. The argument remains essentially

arbitrary and in many cases we do not know which is true or nearer the truth.

What then is necessary is the application of statistical methods and that is the method I have been using for the analysis of Chola inscriptions for these several years. I will give you two examples of my study. One is the study carried out several years ago in Mysore in collaboration with Mr. B. Sitaraman, a Deputy Superintending Archaeologist, Archaeological Survey of India, a study of revenue terms which appeared in the Chola inscriptions. What we did was to collect all the revenue terms from the published Chola inscriptions and analyse them statistically. We collected more than 300 revenue terms; we then examined the chronological and topographical distribution of the terms whose appearance is frequent. By that method, we were able to find the specific distribution patterns for some terms. Seven terms appeared throughout the Chola times and throughout the country. But the remaining 20 terms appeared only for a limited locality. The seven terms which appeared for all the periods and localities must have had basic importance for Chola revenue policy. The 20 terms which appeared only for some limited period or locality do not seem to have had the same importance. However, they seem to reflect some political events or economic conditions specific to the period or locality. In that way, by the application of statistical methods we were able to move towards evolving scientific guidelines for the study of Chola revenue administration.

Another work employing the statistical method is in progress in Tokyo, with Mr. Y. Subbarayulu, Lecturer in Ancient History, Madurai University, as my collaborator. This is a statistical study of names in Tamil inscriptions. Our work is to collect all the names and designations from the published Chola inscriptions and to analyse them statistically; and also to compile a concordance of these names and designations. This project, organised by me at the National Inter-university Research Institute of Asian and African Languages and Cultures in Tokyo, is big one and last year we spent approximately 6,000 dollars on it. Mr. Subbarayulu's work in Tokyo for two years was made possible by the grant of the Japan Society for the Promotion of science. My present trip to India has been made possible by a grant of the Mitsubishi Foundation. Thus in Japan, both the Government and a private fund are subsidising this Tamil study project.

The compilation of a concordance using the computer is now in its final stage and we hope to publish it by the end of 1977. We listed 9,950 names collected from 3,500 inscriptions and more than 30,000 computer data cards have been prepared. This is the index portion of

the names, arranged in Tamil alphabetical order, and this is the basic data-portion of the concordance.

For the statistical analysis of the names and designations also, we are going to use the computer. We have already made a preliminary analysis, using hole-sort cards.

The purpose is to clarify the administrative and social system of the period which is little known, owing to a lack of proper documentary material other than inscriptions. We expect that when we collect all the designations that relate to the administration and examine them statistically, we could get some idea of the Chola administrative system.

I shall give you two examples of the results of our preliminary analysis. One is the analysis of the term, '*Nakka*'. We examined the chronological and the topographical distribution of the term '*Nakka*' from all the inscriptions but one (in which the term '*Nakka*' occurred about 400 times as a part of the names of dancing girls) and discovered a striking distributional pattern :

	I	II	III	IV
Thanjavur	83	14	8	1
Tiruchirapalli	52	14	1	0
South Arcot	8	8	1	1
North Arcot	4	3	0	0
Chingleput	2	0	0	0
Chittoor and Nellore	0	1	0	2

The Chola period is divided into four periods starting from 850 A.D., each roughly covering hundred years. The terms appear almost exclusively in Cholamandalam, which was the real central part of the Chola empire and mostly in the periods I and II. The sudden decrease of its appearance in the periods III and IV must reflect some political event or social change. If we consider the fact that the word '*Nakka*' is linked by many scholars with the Sanskrit '*Nagna*,' an epithet of Siva, this sudden decrease suggests the vicissitudes of Saivism during the Chola time. We cannot offer yet a definitive interpretation. However, we have discovered, through the application of statistical methods, a fact which was not yet noticed before, which deserves to be studied.

The other example is the analysis of the terms, '*Madhyastha*' and '*Nāḍaḥṣṭha*'. The word '*Madhyastha*' appears in the Chola inscriptions in most cases as meaning "secretary" or "registrar" of the village assembly, called the Sabha or Ūr. We proceeded on the basis that the more vigorous the autonomous activities of the village assembly, the more

we might expect to come across this term. In this sense, we consider this term an indicator of the autonomous activity of the village assembly. The other term, 'Nāḍālvān', can be interpreted as signifying the one who rules the nadu (territorial division). If we consider the fact that the person who had this title often had other important titles such as 'Arayan', 'Pēr-ayan', and so on, we may be able to regard "Nāḍālvān" as the local chief or lord. If so, his appearance is incompatible with the existence, or at least with the vigorous activities, of the autonomous village assembly.

Here is the chronological distribution pattern of these two terms for all the districts:

	I	II	III	IV
Nadalvan	0.0	0.6	0.7	1.9
Madhyastha	2.7	2.2	0.6	0.5

What you will see here is the clear decreasing tendency of 'Madhyastha' with the advent of time and by contrast, the equally clearer increasing tendency of 'Nadalvan' towards the end of Chola rule. Reading this distribution pattern considering the social implication of these terms, we propose the following conclusion. An important change the agrarian order took place towards the end of Chola rule. It seems that the village assembly lost the right of autonomy which it had enjoyed earlier to the local chiefs who gained power towards the end of the period.

May we venture to suggest from this the emergence of a feudal system towards the end of the Chola rule?

These are just two examples of the results of our analysis; we are obtaining other interesting types of information. Statistical methods have some limitations and we must avoid a mechanical application of statistical methods to the study of inscriptions. However, as I have shown you today there is much useful undiscovered information that we can obtain from inscriptions by the application of statistical methods. We can discover facts so far unknown or facts which the individual inscription cannot tell us. Herein lies the necessity of statistical study. If we consider the fact that only one-third of the Chola Inscriptions copied have been published, the importance of statistical study really comes to the fore.

When the computer has, as I said earlier, becomes indispensable in modern sciences and technology, why should it not, in the field of social sciences and humanities as well? I wish to point out that inscriptional study is now entering the computer age.

A PANDYA CHALUKYA COIN

DR. R. NAGASWAMY

There is an interesting Pandya coin issued by one Sundara Pandya. It bears on the obverse two fish and a sceptre with the legend Sundara Pāndya on top written in Tamil characters. On the reverse is a figure of a boar facing right with sun and moon shown above. Also are seen *sankha* and *chakra* in small size on the same side.

சுந்தர பாண்டியன்

Two major dynasties used the emblem of boar, *Varāha* on their flags, seals, coins etc., and they were the Western Chalukyas and the Vijayanagar rulers. The Vijayanagar emblem will have a sword in addition to the boar. It is the Western Chalukyas—both the early Chalukyas of Badami and later Chalukyas of Kalyan who had the boar emblem with *sankha* and *chakra* and also sun and moon. This royal emblem occurs in many monuments and copper plate seals of the Chalukyas. Obviously the boar emblem, found on the Pandya coin is that of the Western Chalukyas.

Writing on this coin Sir. T. Desikachari states "The Pandyan coins with the boar on the obverse have always the legend Sundara on the reverse. There is no clue whereby we can attribute them to any particular reign. The boar emblem was probably assumed on an inter marriage between the Chalukyas and Pandyas or on a conquest of the Chalukyas by the Pandyas". (South Indian Coins p. 162).

On paleographical grounds the coin is to be assigned to 11th or 12th cent. A.D. The Pandyas of this period were reduced to absolute

submission by the imperial Cholas. There was no Pandya who could achieve a victory against the mighty Chalukyas. Except Sundara Pandya no other Pandya ruler has issued coins bearing the boar emblem. We have therefore to look for a Sundara Pandya of 11th or 12th century who was atleast powerful to challenge the authority of the Cholas and issue coins in his own name and imprint the boar emblem of the Chalukyas. We have only one Sundara Pandya in this period who rose to prominence and shook of the Chola overrule for some time and he was a contemporary of Rājadhirāja I, in 11th century A.D.

When Rājendra Chola I, conquered the Pandyas, he dismissed the earlier tradition of giving back the conquered country to its original ruler, but instead appointed his own son under the title of Chola-Pandya as its ruler. Sundara Chola Pandya was the first such ruler appointed by Rājendra I some time in 1016 A.D. He ruled atleast for 23 years, upto about 1040 A.D. His inscriptions are found upto that period in the Southern Tamil country. Immediately after this period we get a Sundara Pandya suddenly shooting to prominence.

Before we take up the study of this Sundarapandya, an inscription in Cholahpuram (Kottaru) in Kanyakumari district needs special mention. The inscription is dated circa 1027 A.D. in the reign of Sundara-Chola Pandya. It records the gift of a lamp by one Chalukya ruler Vishnuvardhana Vijayāditta Vikkiyannan. Prof. K. A. Nilakanta Sastri has taken him to be an Eastern Chalukya Prince (Cholas P. 204). There is nothing in the inscription to suggest that he was an Eastern Chalukya Prince. The inscription records,

ராஜேந்திர சோழீச்சுரமுடையார்க்கு சர்வ லோகாச்சரய விஷ்ணு
வர்த்தன மஹாராஜா சானுக்கி விஜயாதித்தன் விக்கியணன்
வைத்த நொத்தாவின்னக்கு

(கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி 1. 1968/265; T. A. S. VI-8)

The inscription records the name as Sarvalokāśraya Vishnuvardhana Mahārāja also known as Chalukya Vijayāditta Vikkiyannan. The names Vijayāditta, Vishnuvardhana and Vikkiyanna occur for the Western Chalukyas of this period. The sons of Somesvara I, who fought against Rājadhirāja Chola were Vijayāditta and Vikki. In all probability the Sarvalokāśraya Vishnuvardhana of the Cholahpuram record was a Western Chalukya Prince.

After the defeat of Chalukya Jayasimha at the hand of Rājendra I in Musangi (about 1020 A.D.) there was comparative peace between the Chalukyas and Cholas till 1042 when Someavara-I ascended the throne.

This is the period when we get the inscription of Chalukki Vishnuvardhana in Kanyakumari district, the traditional territory of the Pandyas. The presence of the Chalukya as a friend in the Pandya region is thus significant with reference to our coin.

In 1046 we find a terrific battle fought by Rajadhiraja I against three Pandya rulers in this region. They were Mānābharana, Sundara-pandya and Vira Pandya. The first and the last were beheaded by Rajadhiraja but Sundrapandya escaped to Mullaipur. Nilakanta Sastri has rightly suggested that Sundara Pandya was the Chief ruler at that time.

In all probability, the Chalukya Prince Vishnuvardhana Vijayāditta, who was living in the Pandya country during that period, established some relationship with Sundara living in obscurity. The Chalukya-Pandya alliance led Sundara Pandya to rise in revolt against the Cholas as soon as Chalukya Somesvara ascended the throne in 1043-1044. Sundara Pandya should have issued this coin to mark his alliance with the Chalukyas. The coin bearing the name Sundara Pandya and fish emblem on one side and the Chalukyan bear on the other may therefore be taken as issued in circa 1045 A.D. Thus the coin throws interesting light on Chalukya-Pandya relationship in 11th century AD.

பட்ட வாய்த்தலை

திருச்சி மாவட்டத்தில் "பட்ட வாய்த்தலை" என்று ஓர் ஊர் இருக்கிறது. இப்பெயர் எவ்வாறு வந்தது என்பது குறித்துப் பல கருத்துகள் உண்டு. வரலாறு என்ன கூறுகிறது? 'வெட்டுவார் நாயன்' என்ற ஒருவன் மூன்றாம் ராஜராஜன் காலத்தில் வாழ்ந்தான். அவன் முகிறியில் செல்லும் வாய்க்காலுக்கு ஒரு வாய்த்தலை கல்லால் கட்டுவித்தான். வெட்டுவார் நாயன் வாய்த்தலை' என்பது பேட்டை வாய்த்தலை என்று ஆகி பின்னர் 'பட்ட வாய்த்தலை' என்று மறுபி விட்டது போலும்! இதோ கல்வெட்டு

திரிபுவந்சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு ச வது வடகரை ராஜராஜ வளநாட்டு முகிறியான மும்முடிச்சோழப் பேட்டையில் தலை பெற்ற கடைகானகமான கரிகால பேராரற்று நிலவாளை வெட்டுவார்தாயன் வாய்த்தலை கல்லால் செய்வித்தான் வாண கோவரையர் சாமந்த முதலிகளில் மணலாருடையான் இராமன் சோழகோதான வெட்டுவார்தாயன்.

இராமண்ண நாயக்கன் காக

நடன. காசிநாதன்

தமிழகத்தில் பல இடங்களில் மதுரை, தஞ்சை, செஞ்சி ஆகிய பகுதிகளை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்கள் வெளியிட்ட காகுகள் காணப்படுகின்றன. பல காகுகள் எந்த நாயக்க மன்னரால் வெளியிடப் பெற்றவை என்று அறிய முடியாமல் இன்னமும் இருந்து வருகின்றன.

அடையாறைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஒரு செப்புக் காசைத் தந்தார். அக்காசில் முன்புறம் "ராமண்ணன்" (ராமண்ணன்) என்று எழுதப் பெற்றும், பின்புறத்தில் "அமர்ந்த நிலையில் நரசிம்மர் உருவம்" பொறிக்கப் பட்டும் உள்ளது. பின்புறம் சற்றுக் குழிவாகக் காணப்படுகிறது. "ராமண்ணன்" என்பது மூன்று வரிகளாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எழுத்தமைதி கி. பி. 16-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது.

ராமண்ணன்

நரசிம்மம்

தமிழ் நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, தருமபுரி மாவட்டம் சொத்தாரிலிருந்து படிவெடுத்துள்ள கல்வெட்டு ஒன்றின் மூலம் இராமண்ணன் என்ற நாயக்க மன்னன் ஒருவன் கி. பி. 1511-ல் ஒரூர்ப் பகுதியை ஆட்சி செய்து வந்ததாகத் தெரிகிறது. ¹ இம்மன்னவின் தந்தை அங்கப்ப நாயக்கர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

அக்கல்வெட்டு

1. ஷஷி ஸ்ரீ ஸகாஸ்ய சூசாபலிக செம்லாநித்ற பூ
2. ஜாபதி வருஷத்து ஆவணி ௨௫ ணி ணாவடிணுவக வசுவத்தி ஸ்ரீ போ
3. ஸ்ரீ வல்லாள தேவர் வானுக்குத் தோனுக்கு நற்குக ஸ்ரீலாப
4. ணசித்தம் அங்கப்ப நாயக்கர் மகன் இராமண்ணனு

என்று செல்கிறது.

இராமண்ணன், போசள மன்னன் வீரவல்லாள தேவருக்கு அடங்கிய சிற்றரசனாக இருந்திருக்கிறான் என்பது புலப்படுகிறது. அவனும் மாசத்த நாட்டுப் பெரிய நாட்டாரும், எதிரிசிச் சோழ நாட்டு நாவகஞ் செய்வாரும் "அடிக்கீழ்த்தளத்து அயர்ந்தூற்றுலற்கும், அத்திசயற்கும், நாயநாற்கும், ஆண்டாற்கும் செல்வ நாயனுக்கும்" அத்தியூர், தேனுழான் பள்ளம் ஆகிய இரண்டு ஊர்களைவும் சேர்த்து "வீரவல்லாள பட்டணம்" என்று பெயரிட்டு கல்லு நாட்டித் தந்ததையும் இக்கல்வெட்டு குறிக்கிறது.

இக்கல்வெட்டின் மூலம் இராமண்ணன் ஓரளவுக்குத் தனிப்பட்ட அதிகாரம் வாய்ந்தவனாகக் காணப்படுகிறான். எனவே அவன் தன் பெயரால் காசுகளைவும் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்று கருத முடிகிறது. இராமண்ணன் என்று பெயர் பொறிக்கப்பட்ட இக்காசு இராமண்ண நாயக்கனும் வெளியிடப்பட்டிருக்கலாம்.

இராமண்ணன் என்ற பெயரே அவன் ஒரு வைணவ பக்தன் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆகவே அவனது காசுகளில் திருமாவின் மற்ருரு அவதாரமான நரசிம்மத்தைப் பொறித்திருப்பதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை. அதோடு அவன் ஆண்ட காலத்தில்தான் விஜயநகர மன்னர் கிருஷ்ணதேவராயரும் ஆட்சி புரிந்திருக்கிறார். தென்னிந்தியாவில் வைணவ மதம் உச்சநிலை அடைந்தது இவர் காலத்திலேயாகும். எனவே அதன் காரணமாகவும் இவன் தனது காசுகளில் நரசிம்மர் உருவத்தைப் பொறித்து வெளியிட்டிருக்கலாம்.

1. தருமபுரி கல்வெட்டுக்கள், பொறுப்பாளியார்: டாக்டர் இரா. நாகசாமி 1974/7.

□□*□*□*□*□*□*□*□*□*□*□*□*

கல்வெட்டில் ஐம்பெருங் குழு

ஐம்பெருங் குழு, என் பேராயம் என்பவை அரசனுக்கு உறுதுணை நின்ற அமைப்புகள் என்பது இலக்கியங்களிலிருந்து அறிந்த செய்தி யாகும். கல்வெட்டில் ஐம்பெருங் குழு ஒன்று குறிக்கப்படுகிறது. திருச்சி மாவட்டம் கருளிலிருந்து மூன்று கல் தொக்கே சாலை ஓரத்தில் இக் கல்வெட்டு உள்ளது. 1890-ல் படியெடுக்கப்பட்டது.

1 ஸ்ரீ சுற்ற குணத கெல்லி நிறுவன் கள

2 கார்த்தி கோசமுண்டக் கோசமு ஐம்பெருங் கு

ழுவு சங்கமும் இவை காத்தாண்டி எந்தலை மேலின.

ந த்த வ ன ங் க ள்

வெ. வேதாசலம், M.A., Dip. Eegy. & Arch.

கல்வெட்டாசலவாணி, தொல்மொருள் ஆய்வுத்துறை.

நத்தவனம் என்பது முற்காலச் சோழர் கல்வெட்டுகளில் நத்தவானம் என்றே குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.¹ தெங்கு, பனை, கழுகு, இலுப்பை போன்ற மரங்களும் மல்லிகை, இருவாட்சி, சண்பகம் போன்ற மணந்தரும் மலர்ச்செடிகளும் இங்கு வளர்க்கப்பட்டன. தெங்கு நத்தவனம்,² கழுகு நத்தவனம்,³ பூ நத்தவனம்⁴ எனப் பலவகைப்பட்ட நத்தவனங்கள் அக்காலத்து இருந்தன.

நத்தவனத்திற்குப் பதிவாகத் தெங்கு, மா முதலியன நின்ற இடத்தின் சுட்டத்தைத் தோட்டம் என்றும் அழைத்தனர். மாத்தோட்டம்,⁵ கழுகுத் தோட்டம்,⁶ தெங்குத்தோட்டம்,⁷ பூத்தோட்டம்,⁸ இலுப்பைத் தோட்டம்⁹ என்று இவை கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்படுகின்றன. இதேபோல் மா, பலா, வாழை போன்ற பயன்தரு மரங்கள் நிறைந்து நின்ற இடத்தைத் தோப்பு என்றும் கொல்லி என்றும் வேறு வகையாகக் கூறினர். கல்வெட்டில் இவை பிரமதேயத்தூத் தோப்பு, ஆளியார் திருத் தோப்பு என்று குறிக்கப்பெறுகின்றன.¹⁰

தோற்றம்

நத்தவனங்கள் தெய்வங்களின் வழிபாட்டிற்காகவும், மக்களின் பயன்பாட்டிற்காகவும் தோற்றுவிக்கப்பெற்றன.

செம்பியன் சோழவரையன் எனும் ஓர் அதிகாரி முதல் பராந்தகன் காலத்தில் அய்யப்பாடி என்ற ஊரைத் திருத்தியமைத்தபோது அவ்ஹிரில் 'தெங்கும், தமனகமும், இருவாட்சியும், மருவும், செண்பகமும், செங்கழுநீரும், மாவும், பலாவும், கழுகும், பனையும் உள்ளிட்ட பயன்தரு மரமும் நடவும், இடவும்' பட்டது.¹¹ பிரமதேயம், பன்னிச்சத்தங்கள் ஏற்படுத்தியபோதும் அங்கு 'மருவும், தமனகமும், இருவாட்சியும், செண்பகமும், செங்கழுநீரும், மாவும், பலாவும், தெங்கும், கழுகும் உள்ளிட்ட பயன்தரு மரங்கள் நடவும் இடவும்' பெற்றதைச் செப்பேடுகள் தெரிவிக்கின்றன.¹²

கோயில்கள் எடுத்தபோது திருமுற்றம், மடைவிளாகம் முதலிய வற்றிற்கு நிலம் விடப்பட்டதுபோல் நத்தவனங்களுக்கும் நிலம் விடப்பட்டுப் பல நத்தவனங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.¹³ உத்தமசோழன் காலத்தில் அம்பலவன் பழனார் நக்கன் விசயமங்கலத்து மகாதேவர்க்குத்

கற்றளி எடுப்பித்து விட்ட தேவதான நிலத்தில் நத்தவனமும் அமைத் தான் என்று ஒரு கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது. 'புன்செய்யும், மென்செய் புழிந்திக் காடெழுந்து பாழ்பெடுத்த' தேவதான நிலத்தில் திருநத்தவனம் அமைக்கப்பட்டதையும் கல்வெட்டுக் குறிக்கிறது.¹⁵ தனிப்பட்டோர் சிலரும் அவர்களது நலிமைக்காக நத்தவனம் அமைத்திருக்கின்றனர். நரசிம்ம நாயக்கன் என்பவன் தனக்கும் தன் மாதா, பிதா உள்ளிட்டார் நன்மைக்கு மாக திருவரங்கநாதனுக்குத் திருமாலை சாத்த திருநத்தவனம் விலைகொண்டு விட்டான்.¹⁶

நிலம்

தாவரத்திற்கு தக்கபடி நீர்நிலமாவிய நன்செய் நிலத்தும், ஊருணிக் கருவிலும்,¹⁷ கார்மறு நிலத்திலும்,¹⁸ புன்செய்யிலும்,¹⁹ புன்செய்யும் மென்செய்யும் இன்றிப் பாழ்பட்டுக் கிடந்த நிலத்திலும்,²⁰ நத்தவனங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பயிருக்குத் தக்கபடி தரம் வாரியாகப் பிரிக்கப்பட்ட நிலங்கள் இருந்தன. கழுகு நிலம்²¹ என்றும், இலுப்பைக் கழனி என்றும், தெங்குக் கொடித் தோட்ட நிலம் என்றும், மாத்தோட்ட நிலம், பெரும் பூவும், குறுவையும் விளையும் நிலம் என்றும் இவை குறிக்கப்பெறுகின் றன.²³

'கடலில் திரை ஏறி வாய் அருகு இல்லிபடும் இராவணன் மெய் வாயும் எழுந்து மணல் குன்றான நிலனும், பட்டினவர் குடியிருப்பான நிலம் முதலான நிலங்களைத் தவிர்த்து' பிற நிலத்தை தேர்த்து அங்கு பனைவும் இலுப்பையும் இடப்பட்டதாம்.²⁴ பல இடங்களில் நிலத் திருத்தி நத்தவனப் பயிர் ஏற்றிவதையும் கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. 'நத்த வனம் அமைப்பேன் என்று கடும் கள்ளியும் வெட்டி; மேடு பள்ளமும் ஒப்பித்து; நாலும் வேலியும் அமைத்து; நாலுபூத் திருப்பள்ளித்தாமம் மல்லிகையும், பெருஞ் சண்பகமும், சிறு சண்பகமும், இருவாசியும் உள் பட்டன மற்றும் எல்லா பூ மரமும், வைத்த நிலமும் வேலியமைத்து நீர் இறைத்துக் கன்று வைத்து²⁵ காடுவெட்டியும் காட்டை பறித்து களரும் கடுகாடும் மேடும் பள்ளமும் பாடு பறிவரம்பிட்டு வெட்டி திருத்திப் படுனெட்டடிக் கோலால் பதினாறுக்குப் பதினாறு கொண்டது ஒரு மாவாக . . . வழி கண்ணாறு சதுரம் சுட்டி நன்செய், புன்செய் தோட்டங்களில் பயிர் செய்தும் பயிர் செய்வித்தும்'²⁶

செங்கழுநீர், தெங்கு, கழுகு, பலா, வாழை போன்றவை தவிர மற்றவை புன்செய் பயிர்களாகக் கருதப்பட்டன.²⁷ நத்தவனத்திற்காகத் தானமாக விடப்பட்ட நிலம் நத்தவனப் புறம் எனப்பட்டது.²⁸

உரிமை

தனியொருவருக்கும்,²⁹ தனிப்பட்டோர் சிலருக்கும்,³⁰ ஊரார்க்குரியதாகவும்,³¹ பிரமதேசத்துச் சபைக்குரியதாகவும்,³² நகரத்தார்க்குரிய

தாகவும்,³³ கோயிலுக்குரியதாகவும்³⁴ நத்தவனங்கள் இருந்தன. கல்வெட்டுகளில் அதிகமாக கோயிலுக்குரிய நத்தவனங்களே பேசப் பெறுகின்றன.

வரிகள்

பிரமதேயம், கோயில் முதலியவற்றிற்கு வரிகள் கீறிக்கப்பட்டன. சில வேளைகளில் கோயிலுக்குரியதாக இருந்தாலும் அதை அளித்தோன் நத்தவனக் கடனம், குடினம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.³⁵ நத்தவனத்தைக் காப்பது போன்றவற்றிற்காக பாடிகாவலும், வெள்ளான் வெட்டியும்,³⁶ வேலிக்காகம்³⁷ வாங்கப்பட்டன. நத்தவனத்திலுள்ள மரங்களுக்கும், மலர்களுக்கும், மாவண்ட, மரவீறை, மரமஞ்சாடி, சமூம் பூட்டி,³⁸ குவளைக்காணம்³⁹ என்று பல வரிகள் விதிக்கப் பெற்றன. கோயிலுக்குரிய நத்தவனத்தில் பணிபுரிந்தோர்க்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டது.⁴⁰ எல்லா வகையான நத்தவனங்களையும் அரசின் சார்பில் கண்காணித்துக் கொள்ள ஊர்கள் தோறும் அக்காலத்தில் தோட்ட வாரியங்கள் இருந்தன.

நத்தவனக்குடிகள்

நத்தவனங்களில் பணிபுரிந்தோர் நத்தவனக்குடிகள் எனப் பட்டனர்.⁴¹ நத்தவனக்குடிகள் கோயில் ஸ்ரீ காரியம் செய்கிற பெருமக்களில் ஒருவர்⁴². இவர்கள் நத்தவனம் செய்வார்,⁴³ நத்தவனம் உழப்பர்,⁴⁴ திருநத்தவனம் பயிர் செய்வார், நத்தவனம் பணி செய்யுமாள்⁴⁵ என்று கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகின்றனர். 'நத்தவனம் இறைக்கும் அருந்தவத்தோர்' என இவர்களை இராஜராஜனின் ஒரு கல்வெட்டு அழகாகக் குறிக்கிறது.⁴⁶ கோயில் அம்பலத்தில் ஊர்க் கூட்டம் கூடிய காலத்து இவர்களும் கூடினர் என்று மஸ்ஜர் கோயில் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.⁴⁷

நத்தவனத்தில் பல தரத்துப் பணியாட்கள் பணி புரிந்தனர். இதில் நத்தவனம் நாயகம் செய்வார் என்பவர்கள் நத்தவனத்தின் தலைவராகக் கண்காணிகள். இவர்களுக்குக் கீழே இன்னும் பலர் பணி புரிந்தனர்⁴⁸. இவர்கள் பேர் எனப்பட்டனர். இவர்களுக்கு உதவியாகக் கொற்றுக்கள் (செ்ருட்டிகள்) இருந்தனர். முதலிருவரும் தலைப்பணியினர். மூன்றாம் தரத்தர் அங்ருட்டி வந்து பணிபுரிந்தோர் ஆவர்⁴⁹. இவர்களைத் தவிர 'நத்தவனம் இருக்கும் குடிகள்' இருந்தனர்⁵⁰. இவர்களும் நத்தவனத்திலேயே நிலையாகத் தங்கி நத்தவனப் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்⁵¹ ஒரு கல்வெட்டில் 'திருநத்தவனம் இறைத்து நத்தவன மறச்சாதி செய்வார்' என்று இவர்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றனர்.⁵²

ஊதியம்

இவர்களுக்கு ஊதியம் ஆபுன் முழுமையும் ஜீவிதமாக அனுபவித்துக் கொள்ள நிலையாகக் கொடுக்கப்பட்டது⁵³. சில வேளைகளில் இது

காசாகவும், நெல்லாகவும், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊதியம் ஆண்டு ஊதியமாகவும், திங்கள் ஊதியமாகவும், நாள் ஊதியமாகவும், இடத்திற்குத் தகுந்தாற் போல் பணியாட்களுக்கு ஏற்றாற் போல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நத்தவனக்குடிகள் இருக்க இடமும் உடுக்க உடையும் கொடுக்கப்பட்டது. இது கவ்வெட்டுக்களில் 'இலக்கைக்கும் கொற்றுக்கும் முதலாக' என்று சொல்லப்படுகின்றது.⁵⁴

தில்லையில் இருந்த ஒரு நத்தவனத்தில் பணி புரிந்த நத்தவனம் நாயகம் செய்வார் இருவர்க்கும் பேர் முப்பத்து நால்வர்க்கும் மற்றும் இருவர்க்கும் ஆக முப்பத்தாறு பேர்க்குத் திருநாமத்துக் காணியாக முப்பத்து மா முக்காணி முத்திரிகைக் கிழரையே மும்மாவரை நிலம் ஊதியமாக விடப்பட்டது.⁵⁵ அல்லுரிளையே இருந்த மற்றொரு நத்தவனத்தில் இருந்த நத்தவனம் நாயகம் செய்வார் ஐவர்க்கும் பேர் தொண்ணூற்றைவர்க்கும் ஆக நாறு பேர்க்கு இருநூற்று நார்பத்தெழு அரைக்காணி நிலம் ஊதிய நிலந்தமாக விடப்பட்டது.⁵⁶ திருநத்தவனம் இறைப்பார் மூவர்க்கு நித்தம் குறுணியாக ஒராட்டைக்கு நெல் தொண்ணூற்றாறு கலம் கொடுக்கப்பட்டது.⁵⁷ காஞ்சிபுரத்தில் இருந்த திருநத்தவனம் 'பயிற் செய்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு வரதராசப் பெருமாள் கோயிலில் தினமும் அறுநாழி பிரசாதம்' அளிக்கப்பட்டது.⁵⁸

பெயர்கள்

கண்டராத்தித்தன் திருநத்தவனம்,⁵⁹ செம்பியன்மாதேவி திருநத்தவனம்,⁶⁰ எதிரிலிச் சோழன் திருநத்தவனம்,⁶¹ அவனி ஆளப்பிறந்தான் திருநத்தவனம்,⁶² விக்ரம கேசரி திருநத்தவனம்,⁶³ கேரளாத்தன் நத்தவனம்⁶⁴ என்று அரசர்களின் இயற் பெயர்களிலும் பட்டப்பெயர்களிலும் அரசியர் பெயர்களிலும் நத்தவனங்கள் இருந்தன. உதையமார்த்தாண்ட மூவேந்த வேளாணான கருமுனைத் திருநத்தவனம்⁶⁵ ஐயங்கொண்ட சோழச் சருப்பேயன் என்றும் அனந்தநாராயணன் என்றும் திருநாமத்தால் திருநத்தவனமாக நீரட்டிக் கொடுத்த திருநத்தவனம்⁶⁶ என்று அரசியல் அதிகாரிகளின் பெயர்களில் நத்தவனங்கள் இருந்தன. சீராமநம்பி தாயார் அம்சமான திருநத்தவனம்,⁶⁷ நிச்சயவாசகன் திருநத்தவனம்⁶⁸ திருத்தொண்டர் சேருடையான் திருநத்தவனம்,⁶⁹ அழகிய மணவாள நம்பி திருநத்தவனம்,⁷⁰ திருநிலை அழகியான் திருநத்தவனம்⁷¹ என்று அடியார்களின் பெயர்களிலும் நத்தவனங்கள் இருந்தன. ஸ்ரீகயிலாசமுடையார் திருநத்தவனம்,⁷² செம்பியன் சஸ்வரமுடையார் திருநத்தவனங்கள்⁷³ என்று கோயிலில் இருந்த இறைவன் பெயர்களில் திருநத்தவனங்கள் இருந்தன. தில்லையில் திருச்சிறும்பவமுடையார்க்கும் திருக்காமகோட்டமுடைய நாச்சிபார்க்கும் தனித்தனியே அவர்கள் பெயர்களில் நத்தவனங்கள் இருந்தன.⁷⁴

அரசர், அரசி முதலானோர் பெயரால் மட்டுமின்றி வீரையும் செடி, மரங்கள் எனையோ அவற்றின் பெயரைக் கொண்டும் நத்தவனங்கள் அழைக்கப்பட்டன என அதிக்ரேமம்.

பூநத்தவனம்

இது பூந்தோட்டம் என்றும் அழைக்கப் பெற்றது.⁷⁵ கோயிலில் உறையும் தெய்வத்திற்குத் திருப்பள்ளித் தாமம் சாத்துவதற்காக விடப்பட்ட பூநத்தவனங்கள் அதிகமாகக் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப் படுகின்றன. இதற்காக விடப்பட்ட நிலம் திருமாவிலும் எனப் பட்டது.⁷⁶ இதில் மல்விகையும், பெருஞ் செண்பகமும், சிறுசெண்பகமும், இருளாட்டியும் மற்றும் எவ்வாப் பூமரங்களும் வைக்கப் பெற்றன.⁷⁷ திருவிடைமருதூரில் மல்விகை,⁷⁸ சிறுசெண்பகம்⁷⁹ இரண்டிற்கும் தனித் தனியாகத் தோட்டங்கள் இருந்ததைத் திருவிடைமருதூர்க் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது. முற்குறிப்பிடப் பெற்ற நத்தவனம் நாவகம் செய்வார், பேர், நத்தவனம் இறைப்பார் உடனான் முதலியோர் இப்பூந்தோட்டங்களிலும் இருந்தனர். இவர் தனிர இங்குள்ள மலர்களைப் பறிப்பதற்குப் பணியாட்களும் இருந்தனர். இவர்கள் திருப்பள்ளித் தாமம் பறித் தெடுத்து பணியாற்றுவார்,⁸⁰ திருப்பள்ளித்தாமம் ஆக்கப் பறித்து ஒடுக்குவார்,⁸¹ பூஇடுவான்,⁸² என்று கல்வெட்டிலும் செப்பேட்டிலும் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். இப்பணியில் 'மானிகள்' அமர்த்தப்பட்டதை நங்கவரம் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.⁸³ இவர்கள் பூக்களைப் பறித்து வந்து கோயிலில் இருந்த 'திருப்பூமண்டபத்தே' சேர்த்தனர். நானொன்றுக்குப் பேர் ஒருவர்க்கு குறுணி நானாழி பூ அளந்து கொட்டினர்.⁸⁴ திருச் செந்துர் கப்பிரமணிய படாரர் கோயிலில் நாழி நறும்பூவினுக்கு ஒரு காசாக ஸ்ரீபள்ளித் தாமத்திற்கு நறும்பூ பத்து நாழி அமைக்கப் பட்டது.⁸⁵

பூப்பறிப்பார் பூமண்டபத்தே கொண்டு வந்து அளந்து கொட்டிய பவவர்க்கத்துப் பூக்களை மாலையாகத் தொடுக்க அங்கு ஆட்கள் இருந்தனர்.⁸⁶ இவர்கள் திருப்பள்ளித் தாமம் தொகுப்பார் எனப் பட்டனர்.⁸⁷ இப்பணியில் தேவரடிகளால் பெயர்களும் இருந்ததை மன்னார் கோயில் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது.⁸⁸ நானொன்றுக்குப் பூப்பறிப்பார் இவ்வளவு அளக்க வேண்டும் என்ற கணக்குருத்தது போல் இவர்களும் இவ்வளவு திருமாவை சுட்டித் தொடுக்க வேண்டும் என்ற கணக்கு இருந்தது.⁸⁹ முகவை மாவட்டத் திருப்புத்தூர் திருத்தனிப்படாரர் கோயிலில் திருப்பள்ளித் தாமம் ஆக்லெ விதம் மாலையின் நீளம், அகலம் மாலையின் எண்ணிக்கை முதலியவற்றுடன் அங்குள்ள கல்வெட்டில் இம் மாதேவர்க்குப் பள்ளித்தாமத்துக்கு பூப் பொன் காசின் வாய் இருவிரல் அகலத்து இரண்டிரண்டு நறும்பூ இட்டுத் தொடுத்தன இரு முழ நீளத்தன ஒரே வடமாக நியதி பதினைந்து இடுவதாக' என அழகாகக் கூறப் பெற்றுள்ளது.⁹⁰

நீர்ப்பூக்கள்

நிலத்துப் பூக்கள் தவிர நீர்ப்பூக்களுக்கும் நிலம் தானமாக விடப்பட்டது. கோலிந்தம்புத்தூரிலிருந்த இறைவர்க்கு ஆராதனைக்குக் குவளை மீட நிலம் விடப்பட்டிருந்தது.⁹¹ இறையியாக இவ்வாத குவளை நிலத்தில் விளைந்த குவளைக்குப் பல்வவரீ காவத்திலிருந்தே வரி விதிக்கப்பட்டு வந்தது.⁹² (இது குவளைக்காணம் என்ற வரியாக முன்னரே குறிக்கப்பட்டுள்ளது) இதுதவிரச் செங்கழுநீர் மடுகளும்,⁹³ கமலம் மலரும் பாயலும்⁹⁴ இருந்தன என்று செப்பேடுகள் தெரிவிக்கின்றன.

தெங்கு நந்தவானம்

அக்காலத்தில் புதிதாக ஊரமைத்தபோது பயன் மரங்கள் பல மக்களில் பயன்பாட்டிற்காக நடவும், இடவும் பெற்றன. அவற்றில் தென்னைபூம் ஒன்று.⁹⁵ கோயில்களில் நித்திய வழிபாட்டிற்காகவும் விழாக்களின்போது சிறப்பு வழிபாட்டிற்காகவும் தென்னை பயிரிடப்பட்டதோட்டங்கள் கோயில்களுக்குத் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்டன. தென்னை தெங்கு என்றும் தெங்கம் பிள்ளை என்றும் கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.⁹⁶ இவ்வியில் தெங்கம்பிள்ளைகள் நிறைந்து நின்ற விதியொன்று விக்ரம சோழன் தெங்குத் திருவிதி என்று அழைக்கப்பெற்றது.⁹⁷

திருவண்ணாமலைக் கல்வெட்டு மங்கையர்க்கரசி என்ற பெண் தாற்பத்தெண்ணாயிரம் தெங்கம்பிள்ளைகள் நின்ற தோட்டத்தைத் தானமாகத் தந்ததைத் தெரிவிக்கின்றது.⁹⁸ திருவாடுதுறை மகாதேவர்க்கு எழுநூறு தெங்கம் பிள்ளைகள் வைத்த நந்தவானம் இருந்தது.⁹⁹ அவருக்கே ஆயிரம் தெங்கம் பிள்ளைகள் வைத்த நந்தவானத்தை சங்கயனெற்றி என்பவன் தானமாகத் தந்தான்.¹⁰⁰

இத்திருவாடுதுறை மகாதேவர்க்கே தெங்கம் பிள்ளைகள் தவிர நூறு பனை மரங்கள் நின்ற தோட்டம் தானமாக தரப்பெற்றுள்ளது.¹⁰¹ தனிப்பட்டோரால் சமயச் சார்பில்லாத இடங்களில் தெங்கும், பனையும் அக்காலத்தில் கள்ளிறக்குவதற்காகவும் அதிகம் பயிரிடப்பட்டன. கள் இறக்குவோர் ஈழவர் எனப்பட்டனர்.¹⁰² தெங்கும், பனையும் பிரமதேயத்து தோட்டங்களிலும் பயிரிடப்பட்டன. இவற்றில் பொதுவாகக் கள் இறக்கத் தடையிருந்தது. ஆனால் பிரமதேயத்துக் குடிகளின் மனமின்றி பிரமதேய எல்லை உள்ளிட்ட நிலங்களில் தெங்கும், பனையும், ஈழவதேறப் பெருதாராகவும்¹⁰³ என்று குறிக்கப் பெறுவதால் பிரமதேயத்துக் குடிகள் இசைந்தபோது வெலியிடத்திலிருந்து வந்து கள்ளிறக்கிச் செல்வலாம் என்ற விதிவிலக்கும் பொதுவாக அக்காலத்து இருந்தது என்றும் தெரிவித்து.

கழுகு நந்தவானம்

பாக்கிற்காக கழுகும் அக்காலத்து அதிகம் பயிரிடப்பட்டது. கோயில்களில் இது அடைக்காய் அமுது என்றழைக்கப்பெற்றது. வெற்றியினையோடு சேர்த்து திருவயிர்திலே நன்றாக இறைவனுக்குப் படைக்கப் பெற்றது. உத்தமசோழன் காலத்தில் ஆரூர்ச்சேரி மகாசபைப் பெருமக்கள் கழுகுத் தோட்டம் ஒன்றினை இறைவியியாக திருவோனத்துப் பரமசுவாமிக்கு விற்றுக்கொடுத்தனர்.¹⁰⁴ தில்லை திருச்சிற்றம்பலமுடையார்க்கும் திருக்காமகோட்டமுடைய நாச்சியார்க்கும் வேசாலிப்பாடிப் பற்றுப் பூவாலையில் கழுகு நந்தவனம் ஒன்று இருந்தது. இதில் நாவகம் செய்வார் பேர் தொண்ணூற்றைவருமாக நூறு ஆட்கள் பணிபுரிந்தனர்.¹⁰⁵ சிறுவனாகரில் வக்வவராயன் சோமகேவன் என்ற தனிப்பட்ட நபருக்குக் கழுகுத் தோட்டம் இருந்ததைத் திருவதிசைக் கல்வெட்டு தெரிவிக்கின்றது.¹⁰⁶ பீனையும், தெங்கும் சேர்த்து பயிரிடப்பட்டதுபோல் வெண்ணிவத்தில் தெங்கும் கழுகும் சேர்த்து பயிரிடப்பட்டிருக்கின்றன.¹⁰⁷

இலுப்பைத் தோட்டம்

இலுப்பை திறைந்திருந்த இடம் இலுப்பைக் கழனி என்று அழைக்கப்பட்டது.¹⁰⁸ செத்தலையில் இறைவனுக்குப் பகல் விளக்கெரிக்க கவனிநாதயினவரசன் என்பவன் இலுப்பைத் தோட்டம் ஒன்றினைத் தானமாகத் தந்தான் என்று கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது.¹⁰⁹

தோப்பு

கோயிலுக்குரிய தோப்புகள் திருத்தோப்புகள் எனப்பட்டன. திருமடைப்பள்ளிப் பண்டாரத்துக்குப் பலாக்காய், வாழைக்காய் உள்ளிட்ட பல காய்களும், பழங்களும் இத்தோப்புக்களினின்றும் கொடுக்கப் பெற்றன.¹¹⁰

தனிமரங்கள்

திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படும் பொருள்தரும் நந்தவனங்கள் தோப்புக்கள் அல்லாமல் தனியே பலவகை மரங்களும் நடும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது. ஊரமைக்கும்போது மரங்கள் நடுதல் அக்காலத்துப் பெருவழக்காக இருந்து வந்தது. ஊர்ப் பொதுமரங்கள் ஊர்ச்சபையால் பொதுச் சொத்தாகப் பாதுகாக்கப்பெற்றன. 'இடுமரம் படுமரம்', 'முதுமரம், இளமரம்',¹¹² வனமரம் என்று இவை பிரித்துப் பேசப்பெற்றன. கல்வெட்டில் நினைத்திருந்த நான்கெல்லை குறிப்பிடப்படும் போது 'இலுப்பை, வாகை, வேம்பு, புங்கு, புளி ஆத்தி, ஆனிரை, கொழஞ்சி,¹¹⁴ 'பீன, மா, தெங்கு,¹¹⁵ பலா, மருவு, தமணகம், இருவேலி,¹¹⁶ கழுகு,¹¹⁷ உள்ளி,¹¹⁸ முதலிய மரங்கள் 'மேனோக்கி நின்ற மரங்களாகக் குறிக்கப்பெறுகின்றன.

இறைவன் இருப்பிடமும், இருக்கையும்

நத்தவனங்கள் இறைவனின் நிலையான இருப்பிடமாகவும், திருநாட் களின்போது மட்டும் வந்து தங்கிச் செல்லும் இருக்கையாகவும் அரசனின் இருக்கையாகவும் அக்காலத்து விளங்கியிருக்கின்றன. வசந்த உற்சவ நாளில் மாமல்லபுரத்துச் சவையனத்திலே கோயிலுக்குத் தெற்கிலிருந்த திருநத்தவனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். தில்லியில் அம்பலவாணர் திருநாட்களிலும் 'திருவசந்தன் திருநாளிலும்' அங்குள்ள குலோத்துங்க சோழன் திருத்தோப்பில் எழுந்தருளியிருந்தார்.¹¹⁹ எதிரிவிச்சோழன் திருநத்தவனம் பிள்ளையார் சிவபாதசேகரன் சித்தத்துளாய்ப் பெருமாள் எப்போதும் அமர்ந்திருக்கும் இருப்பிடமாக இருந்தது.¹²⁰

கல்வெட்டுகளிலும் செப்பேடுகளிலும் வரும் நத்தவனம் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கின்றபொழுது இந்தநத்தவனங்கள் இலக் கியங்கள் பலவற்றிற் குறிக்கப்பெறுவதுபோல அரசர், மேன்மக்கள், முத லானோர் பொழுதுபோக்கும் இளமரக்காக்களாகவோ, உத்தியானங்களா கவோ பயன்படவில்லை என்ற செய்தி குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் நத்த வனத்தில் அரசன் வந்து தங்கியிருந்ததாகவும் ஒரு குறிப்பு கிடைக்கின்றது. சுந்தரசோழ பாண்டியன் 'மாடக் குளக்கீழ் மதுரையின் வடபக்கத்தில் பசலிருக்கையாகிய நத்தவானம் புத்தனில் சித்திர கூடத்து' அமர்ந்து திருவமீர்து செய்தான் என்று திருவாளிஸ்வரம் கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது.¹²¹

கல்வெட்டுக்களிலும் செப்பேடுகளிலும் காணப்பெறும் நத்தவனம் பற்றிய குறிப்புக்களை இங்கு தொகுத்துக் கட்டுரை வடிவில் தரப்பெற் றுள்ளன. இக்குறிப்புக்களை காலவாரியாகப் பிரித்துப் பார்க்கும்போது வேறு சில உண்மைகள் புரப்படலாம். இம்முயற்சி இங்கு மேற்கொள்ளப் பெறவில்லை. ஆனால் அடிக் குறிப்புகளில் ஒவ்வொன்றின் காலமும், இருக்கும் இடமும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

1	S. I. I. Vol. XIX No. 25	— முதல் பராத்தகன்-909 AD-திருவாடுதுறை
2	„ XIX No. 25	— முதல் பராத்தகன்-909 AD-திருவாடுதுறை
3	„ VIII No. 55	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-18வது ஆட்சியாண்டு -சிதம்பரம்
4	„ XIX No. 25	— முதல் பராத்தகன்-909 AD-திருவாடுதுறை
5	„ VIII No 677	— பிற்காலச் சோழர்காலம்
6	„ XIX No. 393	— உத்தமசோழன்-983 AD-திருமெய்க்குளானம்
7	A R E 236 of 1921/22	— 1337 AD-திருவல்லம்
8	S. I. I. Vol. XI No. 516	— கோவிராஜகேசரிவர்மர்-4வது-திருவரங்கம்
9	A R E 215 of 1926	— பார்த்திபேந்திரன்-பிரமதேசம் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்
10	S. I. I. Vol. VIII No 181	— குலோத்துங்கன் . . . ? - திருவள்ளூர்மலை
11	„ XIX 344	— முதல் பராத்தகன்-921 AD-திருவிடைமருதூர்

12	திருவாவந்தார்ப்பெருச் செப்பேடு	— முதல் இராஜேந்திரன் S.I.I. Vol. III part III
13	S. I. I. Vol. XIV No. 229	— வல்வபதேவர்-11வது-குருதித்துறை
14	.. XIX No. 387	— உத்தமசோழன்-1-வது-கோயம்புத்தூர்
15	.. VIII No. 640	— கோப்பரகேசரிவர்மர் . . . ? - 4வது-தங்கவரம்
16	.. IV No. 512	— இராஜேந்திரன் III - 7வது-திருவரங்கம்
17	.. IX No. 127	— முதல் இராஜேந்திரன் - 5வது-காஞ்சிபுரம்
18	.. VIII No. 56	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
19	.. XIV No. 83	— சோழன் தலைகொண்ட வீரபாண்டியன்-8வது- -மேலாத்தூர்
20	.. VIII No. 640	— கோப்பரகேசரிவர்மர் . . . ? - 4வது-தங்கவரம்
21	.. IV No. 423	— பிற்காலச்சோழர்காலம் திருவாவந்தார்ப்பெருச்
22	.. III part I No. 15	— முதல் இராஜேந்திரன்-19-மேல்பாடி
23	யாவரும்பெருச்	— டாக்டர் இரா. நாகசாமி-பக், 146-147
24	S. I. I. Vol. V No. 990	
25	.. VIII No. 640	— கோப்பரகேசரிவர்மன் . . . ? - 4வது-தங்கவரம்
26	.. V No. 411	
27	.. VIII No. 753	
28	.. III part III No. 86	— மூன்றாம் குலோத்துங்கன்-8வது-சிதம்பரம்
29	.. VIII No. 333	— கோப்பெருஞ்சிங்கன் - திருவதிகை
30	.. IV No. 498	— போசளவீரராமநாததேவர்-திருவரங்கம்
31	.. XIX No. 290	— முதல்பராந்தகன்-11வது-வாங்குடி
32	.. VIII No. 151	— குலோத்துங்கன் . . . ? - திருவண்ணாமலை
33	.. VIII No. 689	— பிற்காலச்சோழர் காலம்
34	.. XIV No. 238	— வல்வபதேவர்-17வது-திருப்பத்தூர்
35	.. IV No. 512	— இராஜேந்திரன் III - 7வது-திருவரங்கம்
36	.. VIII No. 56	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
37	.. III part III No. 68	— முதல்குலோத்துங்கன்-5வது-காஞ்சிபுரம்
38	ராயகோட்டைசெப்பேடுகள்	— சங்கத்தின்புலங்காலம்-பல்வவர் செப்பேடுகள்
39	காசர்க்குடி செப்பேடு வரி 131	— இரண்டாம் நத்திவர்மன்-பல்லவர்செப்பேடுகள்
40	S.I.I. Vol. III part II No. 86	— மூன்றாம் குலோத்துங்கன்-8வது-சிதம்பரம்
41	.. XIV No. 132	— சுந்தரசோழபாண்டியன்-மன்னார்கோயில்
42	.. XIX No. 62	— முதல் பராந்தகன்-3வது-உடையார்குடி
43	.. IV No. 362	— தேவராயர்-விஜயநகரம்-காஞ்சிபுரம்
44	.. III part II No. 68	— முதல் குலோத்துங்கன்-5வது-காஞ்சிபுரம்
45	.. III part III No. 151, 151-A	
46	S.I.I. Vol. VII	— உத்தம சோழன்-கேசேரிராசபுரம்
47	.. XIV No. 132	— சுந்தரசோழபாண்டியன்-மன்னார்கோயில்
48	.. VIII No. 56	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
49	.. VIII No. 55, 56	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
50	.. XIX No. 62	— முதல் பராந்தகன்-3வது-உடையார்குடி
51	.. III part III No. 151, 151 A	— உத்தம சோழன், கோசேரிராசபுரம்
52	.. VIII No. 660	— கோவிராசகேசரிவர்மர் 7வது-சுந்தரத்தூர்
53	.. IV No. 227	— வீரராஜேந்திரன்-5வது-சிதம்பரம்
54	.. III part II No. 87	— மூன்றாம் குலோத்துங்கன்-11வது-சிதம்பரம்
55	.. VIII No. 56	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
56	.. VIII No. 55	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்

- 57 S. I. I. Vol. III part III No. 151, 151-A — உத்தமசோழன்-கோவேரிராசபுரம்
- 58 „ „ IV No. 362 — தேவராவர்-விஜயநகரம்-காஞ்சிபுரம்
- 59 „ „ III part III No. 151, 151-A — உத்தமசோழன்-கோவேரிராசபுரம்
- 60 Ibid
- 61 S. I. I. Vol. VIII No. 56 — கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
- 62 „ „ XII No. 157 — கோப்பெருஞ்சிங்கன்-9வது-கீழ்மாத்தூர்
- 63 „ „ VIII No. 613 — Fragment - திருச்செந்துறை
- 64 „ „ XIV No. 84, 85 — சோழன் தலைகொண்ட வீரபாண்டியன்-9வது கீழ்மாத்தூர்
- 65 „ „ XIX No. 309 — முதல்பராந்தகன்-12வது-கேழையூர்
- 66 „ „ VIII No. 86 — அரிராஜேந்திரன்-சீனிவாசநல்லூர்
- 67 „ „ IV No. 498 — போசளவீரராமநாதன்-திருவரங்கம்
- 68 „ „ III part III No. 87 — மூன்றாம் குலோத்தங்கன்-11வது-சிதம்பரம்
- 69 „ „ VIII No. 48 — கோப்பெருஞ்சிங்கன்-8வது-சிதம்பரம்
- 70 „ „ IV No. 514 — போசளவீரராமநாதன்-2வது-சிதம்பரம்
- 71 „ „ XII No. 149 — கோப்பெருஞ்சிங்கன்-8வது-சிதம்பரம்
- 72 „ „ XVIII No. 608
- 73 „ „ IV No. 424 — மூன்றாம் இராசபாசன்-16வது-திருவாணைக்காவல்
- 74 „ „ VIII No. 44 — சோழர் காவல்-மன்னார்குடி
- 75 „ „ VIII No. 613 — சோழர்காவல்-Fragment திருச்செந்துறை
- 76 „ „ IV No. 512 — இராஜேந்திரன் III - 2வது-திருவரங்கம்
- 77 „ „ VIII No. 640 — கோப்பரகேசரிவன்மர் . . . ? - 4வது-நங்கவரம்
- 78 A R E 216 of 1907 — இராசகேசரிவன்மன் . . . ? திருவிடைமருதூர்
- 79 A R E 260 of 1907 — இராசகேசரிவன்மன் . . . ? - 9வது-திருவிடை மருதூர்
- 80 S. I. I. Vol No. 512 — இராஜேந்திரன் III - 2வது-திருவரங்கம்
- 81 „ „ IV No. 423 — சடாவரிமன் குலசேகரன்-10வது- திருவாணைக்காவல்
- 82 பார்த்திவேந்திர செப்பேடு வரி 16 — கோக்கருத்தடக்கன்-8ஆம் நூற்றாண்டு -பாண்டியர் செப்பேடுகள்
- 83 S. I. I. Vol. V II No. 640 — கோப்பரகேசரிவன்மர் . . . ? - 4வது-நங்கவரம்
- 84 „ „ III part II No. 86 — மூன்றாம் குலோத்தங்கன்-9வது-சிதம்பரம்
- 85 „ „ XIV No. 16-A — கோமாதஞ்சடையன் . . . - திருச்செந்துரை
- 86 „ „ IV No. 514 — போசளவீரராமநாதன்-2வது-திருவரங்கம்
- 87 „ „ XIX No. 309 — முதல்பராந்தகன்-12வது-கேழையூர்
- 88 „ „ XIV No. 132 — சுந்தரசோழபாண்டியர் . . . மன்னார்கோயில்
- 89 „ „ IV No. 514 — போசளவீரராமநாதன்-2வது-திருவரங்கம்
- 90 „ „ XIV No. 15 — முதல் இராஜேந்திரன்-29வது-மேம்பாடி
- 91 „ „ XIX No. 214 — முதல் பராந்தகன்-8வது-கோலித்தம்புத்தூர்
- 92 காசாக்குடி செப்பேடு வரி 137 — இரண்டாம் நத்திவர்மன் பல்லவர் செப்பேடுகள்
- 93 வேள்விகுடி செப்பேடு வரி 123 — தெடுஞ்சடைவன் பராந்தகன்-8ஆம் நூற்றாண்டு-பாண்டியர் செப்பேடுகள்
- 94 தளவாய்புரம் செப்பேடு வரி 60 — பராந்தக வீரநாராயணன்-பாண்டியர் செப்பேடுகள்
- 95 வேலூர் பாண்டியப்பட்டயம் வரி 39, 60 — மூன்றாம் நத்திவர்மன் பல்லவர் செப்பேடுகள்

96	S. I. I. Vol. VIII No. 151	— குலோத்துங்கன் . . . ? - திருவண்ணாமலை
97	„ VIII No. 173	— கோப்பெருஞ்சிங்கன் . . . - சிதம்பரம்
98	„ VIII No. 151	— குலோத்துங்கன் . . . ? - திருவண்ணாமலை
99	„ XIX No. 26	— முதல்பராத்தகன் . . . ? - திருவாடுதுறை
100	„ XIX No. 25	— முதல்பராத்தகன்-909AD-திருவாடுதுறை
101	„ XIX No. 25	— முதல்பராத்தகன்-909AD-திருவாடுதுறை
102	திருவாலங்காட்டுச்செம்பேடு	— முதல் இராஜேந்திரன் S. I. I. Vol. III part III
103	வேலூர் பாளைப்பட்டயம் வரி 51, 52	— மூன்றாம் தந்திவர்மன்-பல்லவர் செம்பேடுகள்
104	S. I. I. Vol. XIX No. 393	— உத்தமசோழன்-16வது-திருமெய்யூரணம்
105	„ VIII No. 55	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-16வது-சிதம்பரம்
106	„ VIII No. 333	— கோப்பெருஞ்சிங்கன்-திருவாதிகை
107	புல்லூர்ச்செம்பேடு, வரி 119	— இரண்டாம் தந்திவர்மன் காலம்-பல்லவர் செம்பேடுகள்
108	S. I. I. Vol. III part I No. 15	— முதல் இராஜேந்திரன்-29வது, மேல்பாடி
109	A R E 285 of 1926	— மார்த்திபேந்திரன்-பிரமதேசம் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்
110	S. I. I. Vol. VIII No. 53	— பிற்காலச் சோழர்களால்-சிதம்பரம்
111	„ VIII No. 177	— சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் . . . - காளைவர் கோவில்
112	„ IV No. 512	— இராஜேந்திரன் III -3து-திருவரங்கம்
113	„ VIII No. 172	— சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்-காளைவர் கோவில்
114	„ VIII No. 172	— சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்-காளைவர் கோவில்
115	„ VIII No. 166	— சடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்-காளைவர் கோவில்
116	„ III part III	— முதல் இராஜேந்திரன்-திருவாலங்காட்டுச் செம்பேடு
117	„ XIX No. 344	— முதல் பராத்தகன் 921AD-திருவிடைமருதூர்
118	வேலூர் பாளைப்பட்டயம் வரி 59	— மூன்றாம் தந்திவர்மன்-பல்லவர் செம்பேடுகள்
119	S. I. I. Vol. VIII No. 43	— கோப்பெருஞ்சிங்கன் 36வது-சிதம்பரம்
120	„ VIII No. 43	— கோப்பெருஞ்சிங்கன் 36வது-சிதம்பரம்
121	„ XIV No. 161	— சுந்தரசோழபாண்டியன்-திருவாளிவரம்

THIRUKKADAIMUDI

G. C. PATTABHIRAM, B.A.

There is a temple by name Thirukkadaimudi which has been immortalised by Sambandar in Thevaram hymns. Now the Siva temple in Kilayur which is near Mayuram in Kaveripatnam—Grand anaicut road which is known as Karikala Chola highway, is considered as Thirukkadaimudi by some. This is surrounded by Thevara stalams of Vilanagar, Sembanarkoil and Punjai Kadaram Kondan (Thirunanipally). It is on the northern bank of the Kaveri and the river is a little distant from the temple. This temple is unimpressive with no sculptures and architectural beauty and there are no bronzes. Major portion of the temple has been renovated during the Nayaks and Marathas.

Now it is doubted whether this is the temple referred to by Sambandar as Thirukkadaimudi. Sri M. Raghava Iyengar has doubted it and writes that there is no evidence to show that this temple at Kilayur is referred to by Sambandar in Thevaram hymns excepting traditional belief of the later times. There are no positive evidences to prove the same. In the Thevaram songs the words 'அரசுநீர் கடைமுடி' occur often and they are misinterpreted as Kadaimudi near Vilanagar.

On the other hand a mile north of Koviladi near the Grand anaicut in Tiruchi at Thiruchinnampundi village on the Southern bank of Kollidam we have the temple of Sadaiyar which is a typical early Chola temple. The temple is in the midst of wet lands and the road leading to the temple from Koviladi is in a very bad state. We have to cross the wet lands to reach the temple and recently the State archaeological department have taken charge of the temple and have restored the same. Many of the sculptures are missing and the remaining ones are charming and artistic. Many of the historians lead by Sri M. Raghava Iyengar feel that this is the temple referred to by Sambandar as Thirukkadaimudi and their arguments are convincing as they are based on epigraphical and literary evidences. When I first had been to this place before the department of archaeology took charge of it, it was surrounded by thorny shrubs and it was very difficult to go near the temple to appreciate the artistic beauty of its sculptures and architecture and read its inscriptions. Even in its dilapidated condition it looked attractive like all other artistic early Chola temples.

The existence of this temple even in the Pallava days is attested by the presence of the inscriptions of Nandivarman III and Vijaya Nripatunga Varman. One of them refers to a gift by Adigal Kandan Marampavai, Queen of Nandivarman III. These inscriptions reveal to us that the temple was important even in the days of Pallava rulers as it has attracted the attention of even the pious Pallava Queen. These inscriptions refer to the diety as Thirukkadaimudi Mahadevar and the epithet 'Thiru' is always used to the temples which have been immortalised in Thevaram hymns of Samayacharyas.

There are large number of inscriptions of Parantaka I (Madurai Konda Parakesarivarman) on the walls of the temple ranging from his 14th year to his 37th year. In that of the 17th year, one Gunavan Suratongi, a member of the retinue (*Parivaram*) of Nampirattiyar Arulmoli Nangaiyar, a daughter of Paluvettarayar and the Queen of Parantaka I makes a gift to the temple. According to some inscriptions important chiefs like Viranarayana Muvendan (The chief should have received the title Vira Narayana from the king himself) and Vimalankusan an inhabitant of Salagramam in the Pandya country have also made endowments as per the inscriptions of Parantaka I. Thus we find that this temple has not only attracted the attention of important chief of Choladesa from the beginning but also the citizens of the neighbouring Pandya country. Perhaps its popularity is due to the fact that Sadaiyar was worshipped by Sambandar.

Sambandar in his Thevaram says:

பொன் திகழ் காவிரிப் பொருபுணக்கீர்
சென்றடை கடைமுடிச் சிவனடிவை

and if we stand in the temple facing Kollidam and sing this hymn we can easily understand the meaning of its words. As it is very near the river whenever the river was flooded, the temple also becomes flooded. This has happened many a time. In those days Kollidam was also called the Kaveri. In Periapuranam Sekkilar writes:

அதன் மருங்கு கடந்தருளால் இருக்கானூர் பணிந்தேத்தி யான்ற சைவ
முதன் மறையோர் அன்பிலா எத்திறையில் முன்னவனை தொழுது
போற்றிப்

பதறிறைசெந் தமிழ்ப்பாடிச் சடைமுடிவார் பயிப்பதிடும் பணிந்துபாடி
மதகரட வரைமுரித்தார் வடகரைமாந் துறையனைத்தார் மணிநூன் மார்பார்
and from this stanza we find that after worshipping in the temples of Thirukanur, and Anbil Alandurai, Sambandar came to the temple of Sadaimudiyar and worshipped him with Tamil hymns. He also says after worshipping Sadaiyar he went to Mandurai and Thiruvasi for worship.

All these places are on the banks of the Kollidam and near Thiruchinnampundi and all of them find a place in Thevaram songs. Kilayur is nearly hundred miles away from these temples referred to by Sekkilar and hence it is not possible to identify Kilayur as Thirukadaimudy. Literary and epigraphical evidences only prove that Thiruchinnampundi is Thirukadaimudy and not Kilayur.

The inscriptions refer to the deity as Thirukkadaimudi Mahadevar and also refer to this place Thenkarai Idayatru Nattu Thirukkadaimudi. But some of the Chola inscriptions refer to this place as Thiruchadaimudy while the pallava inscriptions refer as Thirukkadaimudi. Perhaps it may be due to the confusion between KA and CHA in Tamil script or confusion created by the name of the deity Sadaimudy Udayar or Sadayar. In his Thirutandakam Thevaram of Appar he refers to both Sadaimudi and Kadaimudi separately. Hence Sri. M. Raghava Iyengar thinks that Sadaimudi is Divyagnaneswara temple at Koviladi and Kadaimudi is the Sadaiyar temple at Thiruchinnampundi. An inscription of Vikrama Chola found on the outer walls of the Siva temple at Koviladi refers to the temple of Thiruchadaimudi Udaya Mahadevar at Thiruchadaimudi a northern pidagai of the brahmadeya of Thirupper.

Originally this temple of Siva should have been built of brick with a mandapa in front supported by stone pillars. Perhaps it was built of stone in the days of Aditya I or Parantaka I.

Thiruchinnampundi is the suburb of Thirupernagar which is modern Koviladi. It was an important city in ancient times and Kotehangannan defeated here Cheraman Irumborai and imprisoned him and released him afterwards at the request of Poygai. All the inscriptions refer this place as Eri nattu Brahmadeyamana Thirupernagar and Divyagnaneswarar in the Siva temple is called Thirupper Thirupura-thurai Peruman adigal or Thiruppurai Thurai Mahadevar. There is also an inscription of the Muttarayar who ruled this region with Niyamam as capital. There are many beautiful Chola sculptures in the Koshtas. There are also Sapta matrikas in the Pidari temple. Excepting Brahmi the others are beautiful and artistic Chola sculptures. There are no good Chola bronzes. The temple is in good state and daily Pujas are performed.

There is also a Vishnu temple here which has been immortalised in Divyaprabandam by Nammalwar, Perialwar, Thirumalisai Alwar and Thirumangai Alwar. At present the temple is called Appam koduthan Kovil. The Mula bhara is in sayana pose. Hence Perialwar calls him:

“பேரித் கிடத்தான்” “திருப்பேர் கிடத்த திருதாரன்”!

The place has been very fertile and Thirumangai Alwar calls:

“வற்ற வகுபுளல் சூழ் பேரான்”

Koviladi was a big city and was surrounded by fertile fields and Nammalwar writes:

“கொடித் கோபுரமாடங்கள்கூழ் திருப்பேரான்”

“கிளிதூவிய சோலைகள்கூழ் திருப்பேரான்”

“வண்டுகளிக்கும் பொழிள்கூழ் திருப்பேரான்”.

This temple is not artistic and we find an inscription of Sundara Pandya I who was pleased to present the Chola country. All other inscriptions belong to Vijayanagar period. This temple is also in good condition and daily pujas are performed.

We find this area very popular in those days and we have two Siva temples and one Vishnu temple. Hence there is the possibility of Nayanmars and Alvars visiting this area and worshipping their respective Ishta Devatas. The Siva temple has a *padigam* from Sambandar and hence an important place of pilgrimage for the Saivites. The other Siva temple at Koviladi is referred to by Appar and hence a *vaippu sthalam* for Saivites. The Vishnu temple is a *divya desam* for the Vaishnavites as it has been visited by four of their Alvars.

இராஜராஜனும் கருணா தேவரும், ஒவீசம்,
தஞ்சைப்பெருவுடைமாளர் கோயில், இ.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டு

கவடி

தளவாய் முதலியாரவர் பேரில்

அமுதரசு மஞ்சரி

Editor's Note

Recently, Subramanya Kavirayar of Thirukurralam presented a number of Palm leaf manuscripts to the Tamilnadu State Dept. of Archaeology. Subramanyam the donor belongs to the family of Thirukūtarāsappakavirāyar, the celebrated author of *Kurrāḷakkuravaṇci* and other poems. When U. V. Swaminatha Iyer, visited Kurralam and collected the manuscripts of the poet, it is said the present collection of manuscripts gifted to this Dept. could not be examined as they were in another room. The collection includes quite a number of manuscripts, most of them published. Included among the collection is the present work "*Amudharasa manjari*".

The work, in poetry is on "Dalavay Thirumalaiyappa" a great warrior and donor. His gifts and construction of mandapas etc. in various temples are given in detail in this work, thus furnishing valuable historic data. The poem is complete. There are altogether 29 leaves, carrying six or seven lines on each side. Each page is numbered. The work is without mistakes. The name of the work is given at the end as "*Amudharasa manjari*", which is celebrated as *Amudarasa manjari* on Dalavay Mudaliar at the beginning. At the end it is said, that this was written by one Alagiya Thiruchirrambalam, son of Kailasanatha sivacharya. It looks as though he is the composer of this poems. We publish this work here. It is proposed to add a historical analysis at the end.

முன்னுரை

திருக்குற்றாலத்து மேலகரம் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் குடும்பத்தைச் சார்ந்த சுப்பிரமணியக் கவிராயர் தங்கள் குடும்பத்தில் இருந்த சில ஓலைக் கவடிகளைத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறைக்கு அண்மையில் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்கள். அவற்றில் பயனுள்ள கவடிகள் கிடைத்துள்ளன. சில திரிகூடராசப்ப கவிராயர் அவர்களே எழுதி வைத்த கவடிகளோ என்று என்னும்படி பழைமையாக உள்ளன. இவற்றை மேலும் ஆராய்ந்து வருகிறோம். தமிழ் தாத்தா உ வெ, சாமி நாதையரவர்கள், தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

முதலிய கவிராயருடைய கவடிகளை ஆராய்ந்து எடுத்துச் சென்றார்கள் என்றும், அப்பொழுது இச்சுவடிகளை அவர்கள் பார்க்க முடியாமல் வேறு அறையிலிருந்தன என்றும், கப்ரமணியக் கவிராயர் அவர்கள் குறித்தார்கள்.

இப்பொழுது கிடைத்துள்ள கவடிகளில் 'தளவாய் முதலியாரவர்கள் பேரில் அமுதரச மஞ்சரி' என்ற இச்சுவடியும் ஒன்று. இந்நூல் தளவாய் திருமலையப்பர் என்பவரைப் பற்றி எழுதப்பட்டது. கவடி முழுமையாக உள்ளது. இறுதியில் 'அமுதரண மஞ்சரி முற்றும்' என்றும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் இந்நூலின் பெயர் 'அமுதரண மஞ்சரி' என்பது தெளிவாகிறது. கவடியின் தொடக்கத்தில் 'ஹரி:ஓம் தளவாய் முதலியாரவர்கள் பேரில் அமுதரண மஞ்சரி' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இது விரிவான தலைப்பு. இச்சுவடியை எழுதியவருடைய பெயர் 'ஸ்ரீமத் கைலாசநாதசிவாச்சாரிய தணயன் அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் ஸ்வஹந்த விதிதம்' என்று எழுதியுள்ளது. ஸ்ரீமத் கைலாசநாதசிவாச்சாரியனின் மகன் அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் தன் கைப்பட எழுதியது என்பது பொருள். இது கவடியைப் படிஎடுத்ததைக் குறிப்பிடுகிறது அன்றி இந்நூலை இயற்றியவரும் இவர்தானா என்பது தெளிவாயில்லை. ஆனால் நூல் இயற்றியவரே இவர் தான் எனக் கொள்ள ஏதுவிருக்கிறது. பக்கத்திற்கு ஆறு அல்லது ஏழு வரிகள் வீதம் இருபுறமும் எழுதப்பட்டுள்ளன. மொத்தம் 29 பக்கங்கள் உள்ளன, பக்கங்கள் எண்ணிடப் பெற்றுள்ளன. நூல் பாடல் வடிவுள்ளது. பாடலின் சீருக்கும் பதத்துக்கும் ஏற்படவே ஒலிகளில் வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வரியின் இறுதியிலும் சீருக்கு ஏற்ப சொற்களும், எழுத்துக்களும் தனித்துப் பிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளன. கவடியை மிகவும் கவனத்தோடும், களிதை அமைப்போடும் எழுதியுள்ளார். கவடி பிழைகளின்றி எழுதப்பட்டுள்ளது. கவடியை முடித்தபின் கவனமாகத் திருப்பிப் பார்த்துள்ளார் என்பது ஆங்காங்கே விடுப்பட்ட ஓரிரு எழுத்துக்களை வரிக்கு கீழோ அல்லது மேலோ எழுதி வைத்துள்ளதிலிருந்து தெரிகிறது.

தளவாய் முதலியாரின் வீரம், தானம், குணங்கள், சிறப்புகள் ஆகியவற்றை நூல் நயம்பட உரைக்கிறது. குறிப்பாக அவர் செய்த கோயில் திருப்பணிகளைப் பட்டியல் போட்டுத் தருகிறது. இது பிற்கால இலக்கியத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு என்பதோடாவாமல், வரலாற்றுக்கு மிகவும் பயனுடைய பல செய்திகளைத் தருவதால் 'கல்வெட்டில்' இந்நூலை வெளியிடுகிறோம். நூல் இதுகளும் அச்சானதாகத் தெரியவில்லை. இறுதியில் இத்தளவாய் முதலியார் யார்? இவர் செய்த பணிகள் யாவை? கோயில்கள் யாவை என்பது பற்றிய ஆராய்ச்சி வெளியிடப்படும்.

ஏடு 1

நீர்கொண்ட பார்தெடுங் கொண்டம்போ றுதவுஞ் சீர்கொண்ட செங்கைச் செகராசன் - ஓர்கொண்ட	1
பூமேவு செங்கமலப் பொன்மேவும் பொன்மேவு மாமேவு மன்னர் மகுடரத்தினன் - தேமேவு	2
திங்க ளணித்த செழும்பவள வெற்பேத்துக் கங்கை குவத் துதித்த காகுத்தன் - தங்க	3
மலைவிளக்க தாகுமென வாய்த்த வேளாளர் குணவிளக் காய் வந்துதித்த கோமாளி - னைமதரு	4
முன்னோர்கள் செய்தரும் முற்றுமொரு வடிவா யின்னு ளவதரித்த தென்னவே - மன்னிவளர்	5
சோமோ தயவதன கந்தரகா குளியறிதி தாமோ தரனரசர் தர்பிரான் - பூமி	6
தழைக்க மறுநீதி ஸைவ சமையத் தழைக்கவெகு தான தருமத் - தழைக்கவே	7
வள்ளவெழு ஈவரும்பு மன்னரொரு முவர்கழு முன்னமுவத் தொன்னு புதித்தபிரான் - தெள்ளவரு	8
தண்டமினோ குக்கழுத சஞ்சிவி போலுமுரை கொண்டமுத மா தம் குணசாவி - கண்டு	9
பரராசர் தெண்டநிலும் பாதத்தான் தேவேத் பிராச ராசசெய சிங்கம் - திருமாதர்	10
கண்ணு மனமுங் கவருத் தடம்புவத்தா செண்ணு மருவார்க் கிட்யேறு - மண்ணுவடு	11
ஆக்கினு சுக்கிரீபன் னாடகடா கங்குலங்கத் தாக்கினும் வெள்ளும்வெகு தாட்டகன் - தேக்குபுனத்	12
கொண்ட வினைவான கொடைவினுள் தற்சமென மண்டலிகர் வந்திறங்கும் லாசலினுள் - பண்டொருநான்	13
வாலி புரந்துணைக்க வாலிதொடுத் தெய்தபிரான் குவி முதுகிவன்று சொறவித்தோன் - செவருடன்	14
பாரக் கடாரப் பனைக்குவைவெ வாரங்குவித்துச் சேரக் கடாரர் திதைவிடவே - வாரமணி	15
யிக்கலிங்க மாயிரம் பொனீழர்த்ததா ராடகங்க லக்கலிங்கத் தாரே வனுப்பினுள் - ரொக்கரொக்கன்	16
கப்பமிட்டா சின்று கடகமிட்டா குங்கரத்தா வொப்பமிட்டா லுயலாரென் னோதிநித்ப - மெய்ப்புரத்	17
குருகேகி கர்[க]வினார்க் குச்சிலிகை வேழத் தருதேகி வாய்புரவி தந்தோன் - புரவலர்கோன்	18
பத்திராபு வன்னுன பார்வாநதி கவலீச பத்திராவ தாரன் பரந்தாமன் - நித்த நித்தம்	19
அம்புயங்க னுறு மளகையர்கோன் பாவலர்க்கே யம்புயங்க நரின மளித்தகோன் - அம்பே	20
அரிச்சத்தி ரர்முனைநெல் னன்ன மிறைக்கியத்தோ ரிச்சத்தின ராதிபனெய் பாடோன் - சரக்கதிசேர்	21
வாசித் திடநஞவன் வண்பா விதமெனவையும் வாசித் திடநயில் வல்வபத்தான் - பேசவினி	22

தாம்பர சத்தியநுன் சேர்மனோகரபீ	
தாம்பரர் சத்தியந காத்தோய் - விம்பினுனக்	23
கன்னாடாத்திரை யாங்கல்வைத்தோய் காத்தியெனக்	
கன்னாட ருஞ்சமுகம் காத்திருக்கும் - கன்னா	24
கலியாண கோண கலவேந்தர் தந்தார்	
கலியாணர் செம்பொற் கடகம் - குவனயிரத்	25

ஏடு 3

தந்தா வளங்கல் தந்தார் சாயிகா வென்றமன்னர்	
தந்தா வளங்கள் தருவேந்தன் - தந்தாத	26
கம்பத்தி னுனைக் கதிர்மருடஞ் சாயவென்றோன்	
கம்பத்தி னுனையிழைக் காகவந்தோன் - அம்புனியிற்	27
சந்தாத தாருவெனச்சைவர் குழாய் கொண்டாடச்	
சந்தான வாழ்வுபெற்ற சற்புருஷன் - நந்துவயு	28
வெவா வலியமதிச் வேல்விடுத்த மாறனென	
வேண வலையமெங்கு மெச்சுவோன் - வாரீசை	29
திருப்பணிகை சேர்மொழிக் காசித்தோன் கல்லியாணி	
திருப்பணிசெய் வாஞ்சையை நேசித்தோன் - விருப்பமுடன்	30
அன்றுபெறுங் கீர்த்திதொண்ணூற் குறுடனெ தன்சீர்த்தி	
வொன்றுதொண்ணூற் நேளெனவே புண்டாக்கித் - தென்றலையித்	31
பன்னகத்தைப் பூண்ட பாராரை பெக்காறு	
மென்னகத்தை நீங்கா திருத்தவரை - நன்மை	32
திருத்தவரை மீறுஞ் சினகரத்திற் செம்மாந்	
திருத்தவரை வேறுயர்த்த தேவைப் - பொருந்தும்	33
சுருமாரி போன்றகுழற் கன்னியிடை மின்னிக	
சுருமாரி வையுமைமுகக் கண்ணி - பருதியுறு	34
காத்தி மதிமுகத்தாய் காருண்ய பூரணத்தாய்	
காத்திமதி பூரண கட்டாட்சமுந்நோன் - பூத்தருவார்	35
பொன்னுலக வேந்துமனப் பூறுவமாய் மிக்காகத்	
தன்விகவ [க]றமாத் தனைக்கொண்டு - வன்னமுறத்	36
தானெ சமைத்துத் தந்தருள வித்திரவி	
மானமே வந்திறங்கு மாபோன - வான்பகத்	37

ஏடு 4

தங்கத் தகடுமத்த நடுருப் புக்ககடுத்	
தங்கநவ ரத்தினகலி தங்களாய்த் - திங்கணுதத்	38
காத்தி மதிக்குக் கனகமணிச் சிவிகை	
வேந்தர் மதிக்கவெகு வேலைவிட்டுக் - காத்திமதி	39
பாகனுக்கு மந்தப் படிபெற்றினச் சிவிகை	
தோகையி் வேறியசெந் தூரணுக்கும் - வானகதரு	40
செம்பொன் மணிமுத்தின் சிவிகையுமை கல்பாணித்	
கம்பொற் சிவிகை வகுவினோன் - அம்பிகைக்கே	41
மிக்கதிரு வாரபரணம் வேண்டுமறை கட்டடிகை	
தக்க திருப்பணிகள் சத்திரமு - மெக்காலும்	42

நீங்காம லோங்கமன நேசம்வைத்துச் செய்திரோன் மாங்காவு செவ்விளநீர் வண்ணோலை - யாங்கே	43
மருத்தேரும் விவ்ன வனநா தருக்குத் திருத்தேரு நாலு தெருவும் - பெருத்தமணி	44
மண்டபமும் பூசை மடமு மனதான மண்டபமும் கோபுரமு மரமதிழுத் - தண்டலையுத்	45
தெற்பைக் குளமுத் திகழும் படித்துறைவுத் தெற்பத் திருநாலுஞ் செய்வித்தே - கற்பணியுங்	46
கட்டளைவு மற்றனைவுங் காசியிற் செதுமுத விட்டமுற வாரியைங்க ளெங்கணுமே - சட்டமுறச்	47
செய்து நடாத்திவிப்போன் நெண்வீரிக் குளமணிகாய் சைவ சிவாந்சனைநத் தாவனங்கள் - செய்கணிறை	48
தென்னம்பூர் வாலுஞ் சிவசயில நாதர்பங்கி வன்னம் பரமகவி யாணித்தே - முன்னோர் செய்	49

ஏடு 5

ஆடையத்தி றுன்னதன்றி யாங்கதினு மென்மடங்காய் மேலுந் தரும மிகவமைத்துச் - சாடையுதல்	50
ஆய இருப்பணியுண் டாக்கித் தனந்தே தாறுங் கோவிற் படித்தரமும் கட்டிவைத்துத் - தூயோர்கள்	51
தேவதா யோகலியமெனத் தெள்ளருளி துள்ளிவரும் பாவநா சத்தனத்திவ் பத்தியுடன் - மாவலுலாய	52
வாங்குபடி கட்டிநீழல் வாழ்மரமும் வைத்ததிலே யோங்கு படித்துறைவு முண்டாக்கி - யாங்கதினோர்	53
பூசனைசெய் மண்டபமும் பெரன்னுவகாள் சன்னதிலிம் வாசனைசேர் கல்விவாண மண்டபமும் - போசனஞ்செய்	54
சத்திரமும் கட்டளைவுத் தங்கெநீரிக் காவுகழும் வைத்தருமும் பத்தி மனதுங்கள் - அத்தமதிர்	55
கோவத்தன இரிதாங்கும் திருமாய் பாரிமங்கு மாவற்தன இரிமடாஇபதி தேவர் - தொழும்	56
காசிப கோத்திரத்தோர் கண்மணியாய் வந்தருகு தேசிகனுக் கோர் கொமணியாய்த் - தேகவலு	57
கங்கைச் சடைமுடியுங் காளகண்ட மும்பிளையு மங்கத்திற் குென்று தமைத்தருளி - வங்கநெறி	58
விப்பிரதவ தீபமென மேருவரை போலோங்குஞ் கப்பிர மணியருகு கவாமியென - மெய்ப்புகளே	59
சாரும் சானசுவா சாரியனைப் போற்றிசைக்கும் வார மிகுத்த மடையமானர் - தீரர்	60
வதினொர்முல்லை கொணர்ந்து வைத்தனெய் பொன்போ வதினொர் புதைபொருட்கண் டாங்கு - முறுகும்	61

ஏடு 6

அருங்கொடைக் குற்றகற்ப காடவிபோல் வாலி வருங்கொட்டு மாழைவரு மாம்போலம் - பெருங்காவம்	62
பொய்வைத்த புத்தனினுள் போக்குறு விவநாணச் சைவச்சம் பந்தமாந் தாண்டிணப்போல் - ஸவகத்தோர்	63
இந்தை குளிரத் திகழும் புகளேற வந்துகையறு செய்தமணி வண்ணன் - நந்தாத	64
திருமலை யப்பபுச மென்றுசெல்வ மோங்கி மருவு கிராமம் வகுத்தோன் - துரைநாமம்	65
கேட்ட மருவார் கெடிகவங்கத் தன்னிது தாட்டும் சாதுதபா சாயப - கோட்டை	66
வருமகம் தவ்விசான் மாமனது மெச்சித் தரும்வரிசை கைக்கொண்டு தானே - திருமாம்போத்	67
பூசக் கிறவான்பு புவனத்தி செண்ணேழு தேசத் தரசர்வந்து தெண்டறிடக் - காசெனியோர்	68
சக்திற் பதியெனவே தாங்கியெகொற் றைக்குடைக்கீழ்த் திக்கு விசையறு செலுத்துவோன் - தக்க	69
பதினறு சந்திர கலைபக்கம் பதினறு சதிகவுவ கம்பினு லாமே - விதிபகரும்	70
அக்க மணியின திகழுகமா ராயித் மிக்கபதி ழுன்றினுக்கு மேலிக்லைச் - செக்கரொலி	71
யாதித்தர் பன்னிருவ ராழநுத்திரர் பன்னெருவ ரோதிற் றிசைபத் துயர்விரகம் - மேதக்க	72
வேண்டுகமொன் பான்வகக்க னெண்மரெ யேழாநுங் கொண்டவே வாறுகவை கூறுங்கால் - தண்டயிறோர்	73
பாடுமிய லுத்தேதார் பாடித் தமிழ்மாருத் கேடும் பொருளிரண்டு செங்கயிலன் - வீடுபெற	74
மா துரிய மாக மணிலாய் இறந்தருளி யோது மொழியொன்றே புரைசெய்வோன் - நீ இழைஞ்	75
ஆர மறுகும் புனைவனம்பற் றானனங்க னோரு முன்ன வடிவையதனும் - தாரமிடை	76
சேகரத்தா வேலிடபற் சேர்த்த கொடிபுன தாம் நாகமென்ப தங்குவந்த நன்மையால் - மாகங்	77
விளர்பூம் கடுக்கையணி கின் றபெரு மாண்போல வனர்வேல் சுடமா மலையான் - வனமேவும்	78
அத்ததரங்க மேலியல ரம்புயத்த டங்கணுந்து நத்தினுட னேவாளை தண்ணுனையால் - வந்துவந்து	79
தன்மருத் தூரீர் தவழுகின்ற மாண்பதனும் வன்மைதரு மச்சவுரு வங்கொளவால் - மணமேய்த்	80

திடக்குன்றி வேயுவந்த சீதரனைப் போவே நடக்கின்ற பானி னதியான் - எடுத்துரைக்கும்	81
கண்ணாறு பூந்தோட்டஞ் செங்கமலங் காட்டுதலா மெண்ணூரா தங்கம் கிடைமுனக்கி - நண்ண	82
வனப்புவின மேவே வருதலா வேசோ பனப்பிரம தேவனைவொப் பாடி - வனப்பிவது	83
பாட்டி வெடுத்திசைத்துப் பைந்தமிழினார் தாந்துதிக்கு நாட்டிலுயர் தொண்டைவன நாட்டிலுன் - வேட்டோர்	84
அனியரம்பை யேநாட்டி யம்புரியச் சிந்தா மணியதிச யந்தனையே வாய்த்து - மணமுடைய	85

ஏடு 8

பாரசீசா தர்படைக்கும் பண்பாற் புலவர்க்கு வாரணமு மேவுவ தனுலே - சீராகுஞ்	86
சங்கமுறு பத்ம நிதி தழைத்து மென்கைசேர் மங்கையருஞ் சம்பத்து மன்னவரு - மிங்குளதாங்	87
பொன்னகரம் போவப் பொலிந்துபூ வேகமதில் நன்னகராங் குன்றை நகரினான் - மன்னிரவி	88
சந்துகத்தை வந்தரத்தி சுழந்துமக்கள தந்தளத்தில் வந்தெதிர்த்து டன்றெழுப்பி மந்தரத்தை - வந்துகட்செய்	89
தைங்கதக்கி னைந்துசுற்றி யம்பரத்தெ முந்துமுடி யெங்குமுக்கிற வென்றிபெற்ற தென்றுரைப்பச் - செங்கைத்	90
தனுமான வர்படைகள் தட்டழியத் தாக்கு மனுமானத் தண்ட மதிர - முனையுடைய	91
துட்டர் முடியைத் துடிதுடிக்க முன்னிடறி வட்டமீடு மெய்க்கவன வாய்பரியான் - திட்டமுடன்	92
அட்டதிக்கு மெச்சறிந்கு மக்கசத்தி னைப்பொருப்பை யெட்டியெட்டி முட்டிமுட்டி யெற்றியெற்றி - விட்டுவிட்ட	93
சைத்தசைத்தெ திர்த்தெதிர்த்த சத்துருக்க னைத்துரத்தி யத்தினையக்கு மைத்துளக்கி யக்தெமித்த - திர்த்துரத்து	94
மேருவுப்ப மரெனுத்தி மரெனுப்பொன் மேகமிந்திர தாருவுஞ்ச மேரெனுத்த ராதவம்ப - சீரெனுந்தொ	95
விக்கரணக் கொத்தளமு தெட்டு நெறுநெறென மிக்கான வெற்றியெல்லா மேற்கொண்டு - மிக்கததி	96
வாக்கு மதம்பொழிய வண்டாகன முரகங்குலங்கத் தாக்குங் காடமத தந்தியான் - யோக்கியமுன	97
வித்தீவர மேயென மாதரை யுவந்து வந்த கனங் கவடிவாசிச் - சந்ததமும்	98
அம்புலியாய் வட்டமுற வாமராக் கொண்கணையால் கும்பிடலா மென்னுருங் கொண்டாடச் - சொம்பா	99

FRESH LIGHT ON VITHALA AND OTHER MONUMENTS AT HAMPI

VASUNDHARA FILLIOZAT

The most important results of our research work conducted since last three years are about the Viṭhala temple and other temples in Viṭhālāpur and a few others at Hampi. In 1973 we started the systematic study of the temples at Hampi, specially at Viṭhālāpura. Viṭhālāpura is the region so named at Hampi after the temple of Viṭhala which is to the north of Hampi, just on the banks of the river Tungabhadra.

For a long time it was believed that the temple of Viṭhala was built by Kṛṣṇadēvarāya. Venkataramanayya and Nilakanthasastry found a reference to the Viṭhala temple in the Narasimhapurāṇa in Telugu. According to this purāṇa, a certain Prōjugunti Tippa visited Hampi during the time of Dēvarāya II of Sangama dynasty and donated some thing to the God Viṭhala and got the Gopuram built.

In the course of our research, we came across two inscriptions. One of them is published in Ep. Carn. Vol. VIII, Tirthahalli 222. According to this inscription, in Śaka 1329 A.D. or in the year 1406 A.D. a Prasanna Viṭhālāpura was built and gift was made in the presence of the god Viṭhala on the banks of Tungabhadra. Another inscription hailing from Andhra Pradesh dated 1505 A.D. mentions that some donations were made in the presence of Viṭhala on the banks of Tungabhadra. (Annual Report on South Indian Epigraphy 31st March 1936 N 321 p. 40). These inscriptions, in our opinion, are mentioning the temple of Viṭhala at Hampi because from the period of Kṛṣṇadēvarāya some inscriptions, engraved on the wall of Viṭhala temple mention Tungabhadratīrṭha Viṭhālāvara sannidhan, and many others coming from elsewhere also mention that gifts were made in the presence of Viṭhala on the banks of Tungabhadra. So, we conclude that right from the beginning of the 15th century inscriptions were mentioning this temple, which means that the temple was in existence already in the beginning of the 15th century.

when we look at the style of architecture of Viṭhala temple, we are struck by the idea that the pradikṣiṣṭhāpatha was added later on. We are studying it in detail.

The most important result of our work is about the beautiful Mahā-maṇṭapa with ornamental pillars in the temple of Viṭhala. According to an inscription engraved on the northern wall of the same temple maṇṭapa for dōlōtsava was built to the god Viṭhala by Udayagiri Timmarāju in memory of his father Rāmarāju Koneṭayyadeva Maharāju. (This inscription is published in S. I. I. IX pt. ii no. 653). All most all the historians tried to identify this dōlōtsava maṇṭapa with the maṇṭapa which is in the South Eastern corner of the prakāra of the Viṭhala temple. While editing this inscription, the editor of S. I. I. IX pt. ii. had left some gaps in the line no. 7. After many successive attempts, we were able to read "Viṭhala dēvara saṇṇidhiyali maṇṭapa pratistākāladali dhāreyaṇadu koṭadu . . ." meaning that it was given with libation of water at the time of the pratistā of the maṇṭapa in the Saṇṇidhi of Viṭhala . . . Saṇṇidhi means "in front" or "near". But why we think that it is this maṇṭapa which was built by Udayagiri Timmarāju, is due to the reason that the other maṇṭapa which is at the South-Eastern corner was built by Kṛṣṇadēvarāya. In his chronicle Paes gives the description of an open maṇṭapa "which had pillars like beasts and men seated on them back, etc." (*A Forgotten Empire*-by R. Sewell. 1924. p. 288). This description made us to think that perhaps the South-Eastern small maṇṭapa was referred to by Paes and was built by Kṛṣṇadēvarāya. And hence the maṇṭapa with the ornamental pillars was the maṇṭapa built by Udayagiri Timmarāju "in the Saṇṇidhi of Viṭhala".

On the northern foot steps of this maṇṭapa there is a slab which is used as orthostate or base stone. An inscription engraved on it contain the date Śaka 1463 *plava Samvatsara*. This is an incomplete inscription perhaps re-utilised by the builders while building the maṇṭapa; Śaka 1463 corresponds with 1541 A.D. That helps us to think that the construction of this maṇṭapa must have been begun after 1541 A.D. that is after the death of Acyutarāya and the work was probably over by 1554 A.D. As regards Udayagiri Timmarāju, we know that he was at Udayagiri when Aḷiya Rāmarāya was governing the region. We have given detailed notes about him in our book "*Le temple de Tirumāṅkaiya Ālvār a Hampi*".

Another subshrine which is to the north western corner of the prakāras of the Viṭhala temple was thought to be dedicated to the goddess Lakshmi. But while going around this temple, by chance I saw an inscription (not yet copied by the epigraphical department). The inscription is engraved on the southern wall of the temple. It mentions that the temple was built by Sāḷuve Narasayya of Beśāvada. He was the son of Sāḷuva Narasingarāya (the king). The temple was dedicated to Ādinārāyaṇasvami, Sāḷuva Narasayya's son Sāḷuva Narasayya of Beśā-

vaḍaḷ made some donations of Śaka 1452 Virōdhi Samvatsara alias 1529 A.D.

Like all other subshrines in the temple prakāra at Hampi, here, in this shrine of Ādinārāyaṇa also we see two cellas, one at the end of the temple, and one attached to the Rangamaṇḍapa. At present, we are incapable of saying in which cella was installed Ādinārāyaṇa as the statues have been mutilated and have disappeared.

Apart from this, we read, a published copper plate in *Epigraphia carnatika* vol. III (new series) No. 113, 114 mentioning that the temple, outside of the prakāra, facing the Southern gate of the Viṭhala temple was dedicated to "Rāmaviṭhala" and was a Mādhva Maṭh. This is another beautiful temple which must have been built during the time of Sāḷuva Narasiṃha, when Vyāsārāya, the great Mādhva philosopher went and settled down at Vijayanagar.²

It is believed that no temples are dedicated to the god Brahmā. But in Hampi at least two inscriptions mention temples of Brahmā. In *South Indian Inscription* vol. IV No. 259 and in *S. I. I. IX* pt. ii 249. We think, that the later one mentions the temple which is to the North-East of Viṭhala temple. To support our opinion, in the cella, where originally the statue was installed, the figure of a Hamsa is carved on the piṭha. The Hamsa as we know, is the vehicle of Brahmā and of his consort Sarasavathi. Since no mention is made, in the inscriptions, about Sarasavathi, we venture to think that this temple was dedicated to Brahmā. Apart from this, in the songs of Purandaradāsa also we read "Brahmāmurti" or "Bomma mūrti Viṭhala" or "Bomma Viṭhala". As we have seen earlier, a temple dedicated to Rāmaviṭhala, we feel that this temple must have been dedicated to Brahmaviṭhala.

1. Their genealogy is: Saluva Narasiṅgaraya

|
Saluva Narasayya

|
Saluva Narasayya

2. Generally it is believed that Vyāsārāya went to Vijayanagar only when Kṛṇadevaraya had ascended the throne at Vijayanagar; i. e. after 1509. But according to *Vyāsavyākaraṇam* by Somanāthakeṭi, the sage went to Vijayanagar during the time of Saluva Narasiṃha i. e. 1500 A.D.